

Deelstra's In Albanië

Nieuws uit Albanië

September 2026

Nieuws van ons werk in Albanië

Wij zijn zendingswerkers in Albanië en zijn uitgezonden door ECM Nederland.

Wat fijn dat u met ons meeleest. In deze nieuwsbrief kijken we terug op onze tijd in Nederland en vertellen we over de eerste periode na onze terugkeer in Albanië. Goed om te weten is dat we zo nu en dan ook een filmupdate versturen. We delen graag wat ons bezighoudt, waar we dankbaar voor zijn en waarvoor we uw gebed vragen.

Christelijke familie

We zijn dankbaar dat we meerdere weken in het huis van de familie Rozema in Rottevalle mochten verblijven en kijken terug op een bemoedigende tijd in Nederland. We spraken ontzettend veel mooie mensen en mochten spreken in vijf verschillende kerken.

Het was bijzonder om samen te zingen en de diensten mee te maken. In Albanië gaan we niet vaak naar een kerk. Daar hebben we als het ware ‘kerk’ thuis en worden we omringd door moslims. De zendingspost in Pinet, waar wij wonen, wordt gezien als de enige ‘kerk’ binnen een omgeving van ongeveer een uur rijden.

Daarom was het extra fijn om in Nederland met andere gelovigen samen te komen. Voor veel mensen is dat heel gewoon, maar wij ervaren het als een zegen dat er kerken zijn waar je samen kunt komen.

We merken dat kerken in Nederland steeds minder bezoekers trekken. Juist de verbinding van het geloof is in deze tijd van individualisering belangrijker dan ooit: samenkomen, elkaar bemoedigen en mooie momenten vieren.

Waddenzee

GENIETEN VAN FRIES
ERFGOED:

Skûtsjesilen

De friese paarden

Vogelkijkhut

Stichting Drita in de spotlights

We hebben onze periode in Nederland gebruikt om Stichting Drita bekender te maken. Via '1001stickers' lieten we promotieposters drukken, die we op verschillende plaatsen hebben opgehangen. Zo leren steeds meer mensen Drita kennen.

Wilt u ook een Drita-poster bij u in de kerk ophangen? Laat het ons gerust weten via info@drita.nl.

In de Leeuwarder Courant verscheen een groot artikel over onze bediening in Albanië. Dit kunt u hieronder lezen. Ook zochten we contact met verschillende stichtingen om Stichting Drita te presenteren.

We zijn in de fase gekomen waarin we fondsen zoeken om grond te kopen voor de woonvorm die we hopen te realiseren voor volwassen mensen met een verstandelijke beperking.

Door schaamte en onwetendheid worden mensen met een verstandelijke beperking in Albanië nog vaak weggestopt.

Zet Albanezen met een beperking in het licht!

**NIEMAND HOORT
WEGGESTOPT TE WORDEN**

helpt u mee?

Doneer nu en help mee!

Stichting Drita zet zich voor hen in, door:

- Activiteiten te organiseren
- Informatie te verstrekken
- De eerste woonvorm in Albanië te bouwen

Kijk voor al onze projecten op de website drita.nl

TEKST MARIA DEL GROSSO
FOTO'S JILMER POSTMA

Het is 2019. Bauke Deelstra is verslaggever bij Omrop Fryslân. Evie werkt bij Talant in Drachten. In Albanië zijn ze dan al vaker geweest. Zeker sinds 2010 toen de gereformeerde kerk in Opeinde begon met een project in Roemenië en Baukes vader hielp. De Roemenen laten weten dat ze hulp nodig hebben voor een zendingsproject in Pinet in Albanië. In het vroegere communistische land, waar veel moslims wonen, hebben de Roemenen een zendingspost die leegstaat. „Doe't wy noch gjin relaasje hienen, hienen wy alris healwize oer dat we wol yn dat âlde gebou wenje koene. De ien boppe en de oar ûnder”, weet Bauke van eerdere trips die ze beiden voor het evangelisatieproject maakten. Als ze een relatie krijgen, komt het niet eens ter sprake. Ze voelen allebei de roeping om zich definitief in Albanië te vestigen. „It wie gewoan logysk foar ús. It is sa groeid.” Zo vertrokken ze in 2019, met dochter Marjke van drie maanden, naar Albanië.

Wie zendingswerk hoort, denkt misschien dat het echtpaar met een bijbel in de hand door de straten van Albanië loopt. Daar is geen sprake van, meldt Bauke. De twee stelden vast dat ze bij kunnen dragen aan het land door hun eigen talenten in te zetten. Voor Bauke is dat de journalistiek, voor Evie het werk in de zorg. Zo startte Bauke zijn eigen YouTubekanaal Rruga waarin hij het geloof op een positieve manier wil delen en schrijft hij nieuwsbrieven.

Evie oriënteerde zich in de zorg en kwam al gauw tot een conclusie. „Der is ien ding dat dêr hurd nedich is. In wenfoarm foar folwoeksen minsken mei in beheining.” Intriest noemt ze het dat deze doelgroep, ook de kinderen, weggestopt wordt in Albanië. Ze mogen niet zichtbaar zijn met als gevolg dat de moeder thuis voor alle zorg opdraait. „As de mem stjert, wa nimt dan de soarch oer?”

STICHTING DRITA
Daarop willen Bauke en Evie een antwoord geven met de stichting Drita, een woord dat in het Albanese licht betekent. Dat klinkt simpel, maar Drita zou volgens Bauke de eerste woonvorm voor volwassenen met een beperking in heel Albanië worden. Dat betekent dat ze alles zelf uit moeten vinden in een land dat wordt beheerst door corruptie. Inschrijven bij de Kamer van Koophandel, het verkrijgen van een rechterlijke goedkeuring, het kostte bloed, zweet en tranen. Om maar niet te spreken van de belastingdienst die Evie ziet als de directeur van de stichting en haar alvast aansloeg voor een salaris, terwijl de woonvorm er nog niet staat.

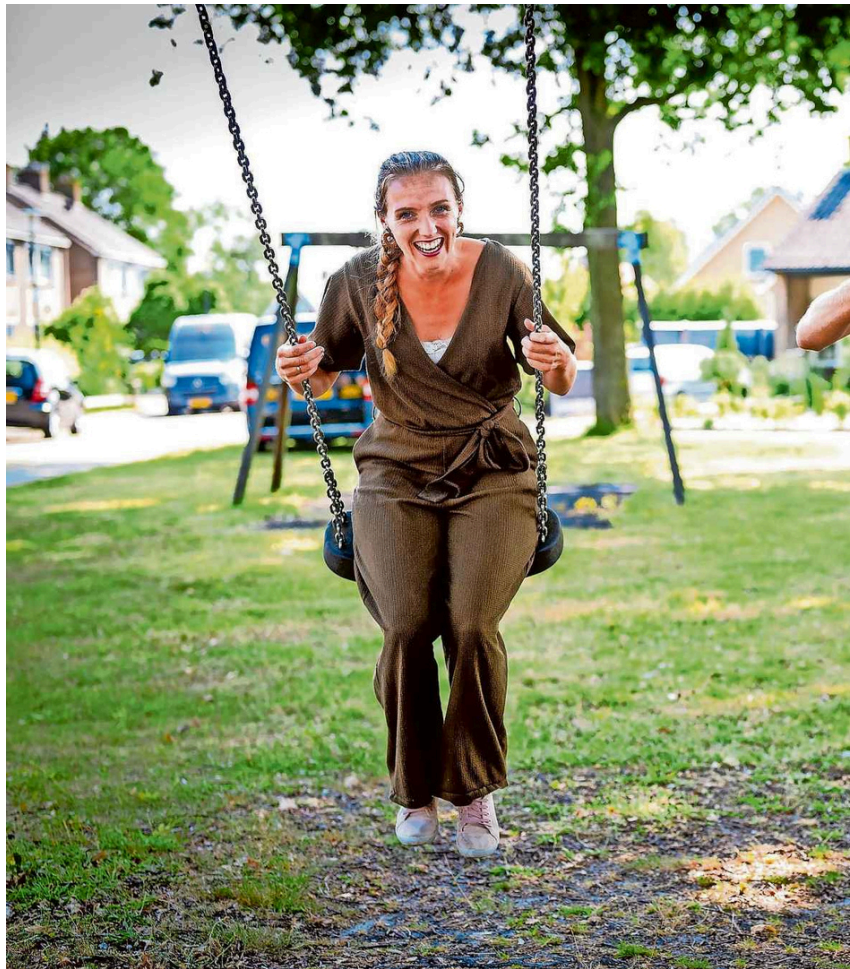
Oud-gedeputeerde van Friesland, Sietske Poepjes, nu burgemeester van Olst-Wijhe, is voorzitter van hun stichting, die in september 2025 eindelijk door de rechter goedgekeurd werd. Nu moet door fondsenwerving hun missieplan realiteit worden. De Friezen willen beginnen met één groep voor zes cliënten. Dat moet uitgroeien naar vier groepen.

Maar het moet veel meer worden, schetst Bauke. De woonvorm moet omgeven worden door een gebied waar activiteiten plaats kunnen vinden en Drita wordt ook een middel tot informatievoorziening.

„Om't hjir folle misferstannen binne. Sa as oer minsken mei in beheining. Dat dat komt bygelyks troch faksinaasje.” Met zijn communicatievaardigheden wil Bauke deze misverstanden de wereld uithelpen. Nu al

Op de bank in Rottevalle zit een bevlogen stel. Hij, Bauke Deelstra (37), praat honderduit. Zij, Evie Deelstra (33), heeft al net zo veel te vertellen. Over hun zendingswerk in Albanië. Dat ze doen omdat ze zich geleid voelen door God. Dat maakt dat ze met drie jonge kinderen de stap durfden te zetten die anderen niet zo snel zullen nemen.

Bauke en Evie brengen het licht naar Albanië

Bauke en Evie Deelstra zijn een maandje terug in Friesland van hun zendingswerk in Albanië.

“TROCH ÚS MANIER FAN LIBJEN EN LEAFDE JAAN, WOLLE WY DE ALBANEZEN IT LJOCHT SJEN LITTE

ondernemen ze activiteiten met de doelgroep. Ze nemen hen mee naar de dierenruimte of voor een cafébezoek.

GEHOORD VOELEN

Evie leidt een vrouwengroep van moeders die thuis een (volwassen) kind met een beperking hebben. Ook daar hamert ze niet op bevestiging, legt ze uit. „Wat ik sjen litte wol, is dat de memmen en harren bern *gelieft* binne.“ Ze vertelt over Jezus die oog heeft voor de zwakkeren, dat de Bijbel wel om elk mens geeft en hoopt dat de vrouwen zich gehoord zullen voelen. Hoe ze er communiceren? Evie heeft inmiddels vooral het verstaan van het Albanees onder de knie, terwijl Bauke het steeds beter spreekt.

Zo vullen ze elkaar op meer punten aan, want het is lang niet altijd makkelijk in een land waar soms acht uur lang geen elektriciteit is, waar geen schoon drinkwater is, waar alles online geregeld moet worden maar negen van de tien keer het internet het niet doet en waar ze zelf een jaar lang kampten met een kapot dak. Dan zijn er weleens twijfels. „Mar as Bauke him swak fiele, fiele ik my sterk en as ik my swak fiele, fiele Bauke him sterk.“

Samen hebben ze inmiddels een heel gezin om voor te zorgen. Naast Marije, inmiddels 6 jaar, werden Naomi (4) en Febe (2) geboren. Omdat ze graag wilden dat Marije onderwijs zou krijgen op een „fatsoenlike skoalle“ zit zij op een internationale school, waardoor het gezin ook veel internationale contacten heeft. Toch denken ze er inmiddels anders

over, want het halen en brengen kost veel tijd en de schooldagen van 7.30 tot 15.30 uur zijn erg intensief voor hun dochter. „It is *go with the flow*. Je moatte je hieltyd oanpasse. Wy ha besletten in jier thúsûnderwiis te jaan.“

Nu ze de maand juli terug zijn in Friesland en het nog druk hebben met presentaties geven van hun werk in Friese kerken, daalt pas bij Bauke in wat voor jaar ze gehad hebben. Want hoe feestelijk het was dat de stichting rond was, op diezelfde dag werd Marije getroffen door een aanval van epilepsie en werden ze van het ene naar het andere ziekenhuis gestuurd om uiteindelijk helemaal niet geholpen te worden. Voor de medische zorg doen ze toch al liever een beroep op Nederland. Naomi draagt een bril en voor haar oogcontroles komen ze speciaal naar Nederland.

GEESTELIJKE STRIJD

Dit soort tegenslagen noemen Bauke en Evie „geestlike oanfallen. Dat is de striid dy't wy leverje moatte.“ Wel staat hun onderlinge afspraak dat zodra de kinderen gaan lijden onder het verblijf in Albanië dat ze dan teruggaan. Maar de drie zusjes zijn echte *third culture kids*, vertellen ze. In Albanië willen ze altijd naar pake, beppe en nichtjes in Nederland, maar ze noemen Albanië thuis. In Friesland rent Febe op donkere mensen af omdat ze niet anders gewend is. En Marije is een trotse spreker van vier talen: Fries, Nederlands, Engels en Albanees.

De Albanezen zijn fantastisch, moet Evie kwijt. De gastvrijheid is enorm. Ze bracht eens een voedselpakket bij een oud vrouwtje en mocht niet weg voor ze alles meekreeg dat deze vrouw in huis had: een beetje kippenvlees en wat boontjes. De natuur is er prachtig en iedereen zou er eens moeten kijken, vindt ze. „Mar gean net yn july, augustus of septimber. Dan is it dêr smoochit en it toerisme is enoarm yn opkomst.“ Albanezen mogen deze maanden niet eens naar hun eigen stranden omdat ze plaats moeten maken voor de toerist, vertellen ze.

Hun uitzending als zendelingen vindt plaats via ECM (European Christian Mission). Van daaruit krijgen ze salaris. Voor de stichting hebben ze giften nodig maar daar willen ze niet van afhankelijk zijn. Dan is er geen zekerheid of je het personeel wel uit kunt betalen. Op advies van ervaren ontwikkelingshulpmedewerkers beginnen ze daarom klein, maar op hoog niveau. „Wy wolde earst goed ynvestearje.“

Ze beschikken over een taxibus, beschikbaar gesteld door Waaksma in Kootstertille, waarmee ze kinderen kunnen halen en brengen van activiteiten als een bijbelspelweek. Sommige kinderen wonen hoog in de bergen. Bauke vertelt meerdere keren dat ze zich steeds in hun werk bevestigd zien. Zo'n taxirit is daar een voorbeeld van, legt hij uit.

ENGEL

Eens waren de kinderen afgezet en reden ze samen terug toen een vrouw op de weg hen wenkte, een lange vrouw, heel anders dan de kleine Albanezen. Ze stapten uit, liepen met haar mee naar een boomgaard en hoewel ze haar niet konden verstaan, begrepen ze dat ze zakken vol fruit mee mochten nemen. Het voorval bleef hen altijd bij, ook omdat niemand in het dorp deze vrouw kende. Jaren later besloten ze de plek nog eens op te zoeken. Er was niets. Geen boomgaard. „Wy binne oertsjûge dat in engel ús doe holpen hat.“

Of het feit dat ze ooit een soort *brownies en downies* op willen zetten. Na een krantenartikel over hun werk werden ze benaderd door een bakker uit Kesteren die er mee ophield. Ze mochten zijn hele inboedel meenemen. Terwijl in het verhaal nergens het plan voor deze *brownies en downies* genoemd werd. Dat zien ze als een teken van boven.

Als het tegenzit, komt de gedachte aan stoppen heus weleens voorbij, geven ze toe. Evie zou daar nu geen gevolg aan kunnen geven: „It binne myn kliënten. As wy der net binne, wa seit dan noch tsjin dizze minsken: wat leuk datso der bist?“ Bauke vult aan: „Troch ús manier fan libjen en leafde jaan, wolle wy de Albanezen it ljocht sjen litte.“

De autoreis terug naar Albanië

We zijn met de auto van Nederland naar Albanië teruggereiden. In de volle wagen bereikten we gelukkig Pinet weer.

Voor de tweede rit was pittig. We reden van Kassel, in het midden van Duitsland, naar Maribor in Slovenië. Dat was onze langste etappe. Die dag hadden we bovendien ongeveer vijf uur vertraging door een ongeluk met een truck. De truck had zijn lading verloren en die moest eerst worden opgeruimd.

Gelukkig zijn we zonder ongelukken thuisgekomen. Onze meiden hebben het heel flink gedaan.

Meteen weer aan het werk

Toen we op donderdag in Albanië aankwamen, stond er onderweg al een afspraak gepland. In de noordelijke stad Shkodër woont Fred. Hij zit in het bestuur van Stichting Luka. In Nederland heet deze stichting Drita; in Albanië heet zij Luka.

Met Fred regelden we documenten voor Stichting Luka. Die moesten we de volgende dag bij de VUSH inleveren, omdat dat de deadline was.

De VUSH is een overkoepelende christelijke organisatie waarbij vooral kerken en christelijke stichtingen zijn aangesloten. We hopen dat Stichting Luka de

komende periode ook onderdeel kan worden van de VUSH. Een lidmaatschap brengt verschillende voordelen met zich mee, waaronder het belastingvrij importeren van goederen.

Thuisonderwijs voor Marije

Marije krijgt dit schooljaar thuisonderwijs. Daarvoor ging ze twee jaar naar de internationale christelijke school GDQ. We hopen dat thuisonderwijs haar meer rust geeft.

Een bijkomend voordeel is dat we niet meer dagelijks twee uur in de auto hoeven te zitten. Zelf lesgeven is tegelijk een uitdaging. We hebben een mooi pakket ontvangen en een juf kijkt online mee met de voortgang van Marije.

De komende periode

Voor de komende periode staat er veel op het programma:

- **Evie bij Instituti** — Evie blijft naar Instituti gaan. Daar helpt ze families die zorgen voor iemand met een verstandelijke beperking.
- **Stichting Drita bekendmaken** — We willen Stichting Drita steeds bekender maken en fondsen benaderen om geld in te zamelen voor de woonvorm.
- **Een geschikte locatie vinden** — We hopen de komende periode een geschikte locatie voor de woonvorm te vinden. Daarvoor hebben we ontmoetingen met verschillende mensen.
- **Families in Pinet bezoeken** — In onze woonplaats Pinet bezoeken we families om hen aandacht te geven en de liefde van Jezus zichtbaar te maken.

Wilt u bidden...

- voor de gezondheid van ons gezin
- dat er mooie stappen worden gezet voor Stichting Drita
- dat het thuisonderwijs goed mag gaan
- dat mensen in Albanië Jezus leren kennen

Dank u wel voor uw betrokkenheid en gebed.

